

T. SZERKESZTŐSÉG!

A 168 óra interjúja (Beszélő, 1991. december 14.)

A Beszélő 1991. december 14-i számában két fricskát is kapott a december 3-án megjelent 168 óra, amelyet a felelős szerkesztő távollétében én szerkesztettem. Pontosabban, a rádióműsornak voltam a szerkesztője, és illetően minőségemben volt szavam abban is, hogy mi kerüljön a lapba.

A Beszélő kifogásolta, hogy ha már közöltük Ocsvai Gábor Eörsi Istvánnal készült interjút, miért nem jelentettük meg a lapban Rádai Eszter beszélgetését is Solt Ottíliaival. „A válogatást nem tartjuk teljesen ártatlannak” – olvasom elképedve.

En meg ezt a megjegyzést – meg a másikat – nem tartom annak. De mielőtt arra reflektálnék, hadd szögezzem le: a két interjú – bár voltak benne kétségkívül azonos ügyekre vonatkozó megállapítások is – nem ugyanarról szólt. Nem azért kértünk interjút Solt Ottília-tól, hogy azzal Eörsi István indulatos kifakadásait ellensúlyozzuk. Az Eörsi István által megfogalmazott veszélyérzetet realitásnak és publikálásra érdemesnek ítéltük. Solt Ottília értékelését az SZDSZ-ről és saját szerepéről úgyszintén. A műsor elhangzása után a lapba – napokkal később – Eörsi „válogatott aggodalmait” maguktól értetődően bekerülték, míg az SZDSZ küldöttértekezletét és a párt belharcait taglaló Solt Ottília-elemzés helyhiány miatt kimaradt, főleg, miután a lap megjelenésekor már meglehetősen távol voltunk magától az eseménytől. De kihagytam ugyanakkor például saját Lámfalussy-interjúmat is, mert úgy ítélem meg, hogy a lap megjelenésekor már végigfut a sajtón a Surányi-ügy azon vonulata, amely a műsorban szerepelt, és az abban elhangzott összeállítás (Lámfalussy Sándor, Róna Péter és Szász János nyilatkozata) helyett publicisztikát közöltünk. Lapzárta-kor még nem tudtuk, hogy a Lámfalussy-interjút Antall József tisztelti meg a figyelmével, a Surányi-írást pedig mindössze a Magyar Fórum.

A másik vádpont – miszerint időnként koppintunk a Beszélőtől – egyszerűen meghökkent, jól esne, ha elnézést kérnének miatta. De hadd reagáljak azért a konkrét vádra, a Somogyi-interjú és a Beszélő-elemzés gondolati egybecsengéseinek gyanús véletlenjére is. A Somogyi-Szokai-ügyről már a Somogyi-interjúnk publikálása előtt egy héttel tudtunk annyit, amennyit a leváltott államtitkártól megkérdeztünk, sőt, többet is. Csak éppen az előző héten még senki nem nyilatkozott, és információinkat nem akartuk hivatalos reflexiók nélkül közreadni. Okkal mondhatnám tehát, hogy a Beszélő olvas a gondolatainkban, nem mi koppintunk. Azt javaslom ehelyett: hagyjuk ezt abba. Meglehet, vannak azonos informátoraink. Meglehet, mindkét csapat jól dolgozik. Meglehet, időnként folytatunk olyan témákat is, amelyeket a Beszélő kezdett el. Mint ahogy folytatjuk esetenként más lapok, folyóiratok ügyeit, vagy ahogy mások folytatják az általunk elkezdett eseteket. Ez így természetes. Még csak védekezni sem kell tehát a Beszélő vádjai ellen.

Ezt a választ is csak azért gépelem itt, hogy tisztázzuk, mind a műsrot, mind a lapot mindmáig mi szerkesztjük, minden ellenkező híreszteléssel szemben. Egyébiránt pedig nem nagyon tartjuk illendőnek, hogy más szerkesztőségeket megvádoljunk. Igaz, a 168 óra című hetilap mindössze 1989 májusa óta létezik, a Beszélő pedig idestova tízéves. Van tehát legalább nyolc év előnye – a gyanakvásban.

Kérem, hallgassanak minket továbbra is hasonló, megkülönböztetett figyelemmel. Tudjuk, más pártlapok is ezt teszik. Ők is meg szokták írni.

Üdvözlettel:
Farkas Zoltán

Kedves 168 óra! Kedves Farkas Zoltán!

Készséggel elismerjük, hogy lehetnek azonos informátoraink. Készséggel elismerjük, hogy „mindkét csapat jól dolgozik”. Olyannyira készséggel, hogy a „koppint” szóért elnézést is kérünk. Örülünk, hogy Önök is elismerik: a 168 óra időnként folytat olyan témákat, amelyeket a Beszélő kezdett el. Örülnénk, ha ezt időnként a műsorban is megemlítenék. Pusztán figyelmességéből.

Kár, hogy Farkas Zoltán is a pártlapok közt sorol bennünket. Eddig azt hittük, ez a cfmkzés a To-híradó sajátja.

Üdvözlettel
Köszeg Ferenc, a rádió húszéves politikai magazinjának hűséges hallgatója, a tízéves Beszélő szerkesztője, a két és fél éves nyomtatott hetilap állandó olvasója

VAS ISTVÁN (1910–1991)

A halál grimasza, hogy Vas István alig egy héttel élte túl Aczél Györgyöt. A köztudat összekötötte őket, nemcsak nevük közszói jelentésének összecsengése miatt, hanem azért is, mert jó személyes kapcsolatban voltak. Ez a kapcsolat a háborús időkből származott, amikor Aczél még nem nagy hatalmú politikus, hanem – úgy mondják – vagányosan bátor ellenálló volt.

Vas István egész életében az maradt. Holott nem állhatta az ellenállók: szkeptikusan nézte ifjúkora kommunistáit, és szkeptikusan vette tudomásul aggastyánként, hogy ifjú hívei csapatból demokratikus ellenzék lett.

Átélt vagy nyolc rendszerváltást, és mindegyiket utálta. Utálta, de árnyaltan. Így a remény sem bővölte el, hogy a következő rendszer majd jobb lesz. A politikai rendszerek hatalma véges, időben és kiterjedésben is. Az élet fölöttük van meg alattuk. Ezért utálni sem érdemes őket végtelenül. Van az embernek egyéb öröme is.

Életének nyolc évtizede alatt a józan, mindennapi ész nemigen örvendett nagy megbecsülésnek. Lenéztek a tüzes lelkű világjobbítók, meg a mindent jobban tudó bölcselek, megvetették a mély népiek és a magas modernek. Vas István azonban valamennyiüknek ellenállt, és bebizonyította, hogy az alábecsült normális ész segítségével igenis meg lehet érteni és le lehet írni a dolgot. Csak ész kell hozzá.

Költészetében (amelynek része prózája is) esztétikai érték, hogy igaza van: a meggyőztetés a józan ész által érzéki gyönyörűség forrása.

Életművét az teszi nagygyá, hogy majdnem mindig mindenben igaza volt. Egy olyan korban – egy sor olyan korban –, amelyben többnyire senkinek semmiben nem volt igaza.

K. F.

**AZ AB-BESZÉLŐ KIADÓ
KEDVEZMÉNYES
KARÁCSONYI
KÖNYVAJÁNLATA****Szamizdat '81–89**

Szerkesztette Demszky Gábor
Válogatás Demszky Gábor
cenzúrázatlan folyóirata,
a Hírmondó anyagából.
Ellittolt hírek, ellittolt gondolatok
gazdag gyűjteménye.

528 oldal, 280 Ft helyett ➤ 110 Ft

**T. G. Ash: A lengyel
forradalom**

Miért voltak halálra ítélve már
tíz évvel ezelőtt
a kelet-európai diktatúrák?
Erre a kérdésre felel
az angol történész világsikerű
könyve, a Szolidaritás regénye.

423 oldal, 190 Ft helyett ➤ 90 Ft

**Lovas Zoltán: Jöttem,
láttam, győztek**

Egy ámokfutó riporter kalandjai
Berlintől Karabahig
(1989. június 16. – 1990. április 8.)
Egyedülálló, az élet politikai
krimije.
Kaland, krónika és elemzés!
Sok-sok eredeti felvétellel

288 oldal 186 Ft helyett ➤ 80 Ft

Szíveskedjék a megfelelő
összeget
rózsaszín csekken a kiadó
címére feladni, postafordultával
elküldjük a kért kiadványokat.
A postaköltséget mi fizetjük.
Címünk: AB-Beszélő Kiadó
1084 Budapest, Déri Miksa u. 10.

**A HÁROM KÖNYV ÁRA
EGYÜTT:
220 FT!**

EGY KÖNYV ÁRÁÉRT HÁRMAT KAP!